

behooren. Het Belgische gouvernement heeft zich omtrent dit punt nog niet verklaard, en er is niets officieels vastgesteld. Het schijnt, dat men enige mededeelingen der conferentie verwacht, in antwoord op geopperde twijfelingen, en eerst na de ontvangst dierzelve, zal het gouvernement het besluit doen kennen, dat hetzelfde zal gemeend hebben te moeten nemen.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. **PARIS 3 Aug.** Het ministerie heeft een télégraphische dépêche uit Bayonne ontvangen, het bericht inhoudende, dat de Escalados, aan welker hoofd zich Arguelles, Oloaga, Caballero, Calatrava en Mendizabal bevinden, in de vertrekkingen te Madrid de bovenhand hebben gehad, en dat bijna alle hunne kandidaten tot leden der Cortes zijn benoemd.

Eene tweede télégraphische dépêche bericht, dat lord John Hay, bevelhebber van de Britsche zeemacht op de kusten van Cantabrië, eene lange bijeenkomst te Miravelles, op een mijl afstands van Bilbao, met den generaal Marotto heeft gehad. De Engelsche vlootvoogd is bij deze gelegenheid door zijnen geheel staf vergezeld geworden, hetgeen ook met den Carlistische bevelhebber het geval is geweest, op wiens verzoek de bedoelde bijeenkomst heeft plaats gehad.

Heden avond is Koning Leopold, benevens zijne gemalin, naar België teruggekeerd.

Men verzeerde heden, hoewel dit niet waarschijnlijk is, dat de admiraal Duperré, minister van Marine, naar de Levant zoude vertrekken, om het bevel over de Franche zeemacht aldaar op zich te nemen, met volmacht van het kabinet der Tuilerien, om naar bevinding van zaken te handelen in de Oostersche kwestie.

PARIS 3 Aug. Een brief uit Montevideo van den 12 Mei bericht, dat de Franche oorlogsbark *Le Sylphe* de haven van Atalaya in de Argentijnse republiek heeft aangehaald, en na de bezetting te hebben verdrongen, 27 kleine vaartuigen, met contrabanden beladen, in brand gestoken. De waarde daarvan wordt op ongeveer een miljoen piasters berekend. Brieven uit Buenos-Ayres, ook van den 12 Mei, spreken insgelijks van deze gebeurtenissen, doch, volgens dezelfde, is de aanval door verscheidene Franche schepen ondernomen, en zijn daarbij slechts 9 vaartuigen vernield. Ook meldt men, dat de heeren Martigny, consul-generaal van Frankrijk en Monderville, Engelsch minister te Buenos-Ayres, steeds in onderhandeling zijn; doch men gelooft niet, dat zij tot eenigerlei uitslag zullen kunnen geraken.

De heeren Baring en Curfiss, die alhier met de onderhandelingen tusschen de beide banken van Engeland en Frankrijk, betreffende de leening van 50 miljoen francs, belast waren, zullen aanslaan Maandag deze hoofdstad verlaten om naar Londen terug te keeren. 20 miljoen in goud zullen in den loop der volgende week uit de kelders der Parijsche bank naar Engeland vervoerd worden.

In onderscheidene dagbladen leest men eenen brief uit St. Petersburg van den 20 der vorige maand, waarin gezegd wordt, dat het Russische gouvernement, het bericht ontvangende, dat de Franche en Engelsche gezanten te Konstantinopel gezamenlijke pogingen aanwenden, om Chosrew-Pacha en Halil-Pacha in derzelver tegenwoordige betrekkingen door Hussin-Pacha en Redschid-Pacha, die vijanden van Rusland zijn, te doen vervangen, het besluit genomen heeft, om op een militaire wijze Konstantinopel en een gedeelte van Europeesche Turkije te bezetten, bij den instansschijn, dat het bedoelde ontwerp der Franche en Engelsche diplomatie zoude kunnen verwezenlijkt worden. Ten dien einde heeft het kabinet van St. Petersburg het bevel gezonden aan den admiraal Lazareff, om met de geheele vloot der Zwarte Zee naar den ingang van de Dardanellen te stevenen, aan de luitenant-generaal Grabbe en Rasewski te Anapa, om hunne respectieve leger-corpsen naar Erzerum te doen oprukken, en aan den generaal der kavallerie Roth, om onmiddellijk de troepen te doen inschepen, die te Odessa en in de omstreken onder zijne bevelen staan. In denzelfden brief zijn ook instructiën gezonden aan den gouverneur van Klein-Rusland, den luitenant-generaal graaf Fedorow 1, en aan den Russischen ambassadeur bij de Ottomaansche poort, den heer de Buteneff.

PARIS 30 Juli. De generaal Marotto heeft uit zijn hoofdkwartier te Aroza de volgende plausibiliteit uitgevaardigd:

«De dag van eenen veldslag nadert! Wij moeten geheel de wereld toonen, dat de verdere voortgang van de legitimistische beweging niet zal worden gestaakt. Indien het vrijwillig ontruimen van eenige weinig voordelige stellingen bij onze vijand de gedachte heeft doen ontstaan, dat wij hem vrezen, dan zal de eerste beweging, indien zij niet terugtrekken, hun leeren, dat de dood alleen eene gepaste tuchting voor hun afschuwelijk gedrag is, dat zij geloudden hebben in het moedwillig verwoesten onzer landerijen en het verbranden van onze woningen. De veldtocht, dien zij met een grootere macht hebben geopend, heeft zich dadelijk door wreedaardige en barbaarsche handelingen onderscheiden; door gruwelen, tot heden in de geschiedenis onbekend. In Navarra, te Solana en Alava, Victoria, Guabara en in andere onliggende dorpen vernielden zij alles, sporen niets, en geven zij zich aan alle plonderingen en knevelarijen over. Gij ziet den rebel Espartero zelfs Amurrio en Arriaga verwoesten. Te midden van dergelijke wandaden, verspreidt men het valsche gerucht, dat men onderhandelingen tot schikkingen zal aanknoopen. Nimmer zal er een transactie gesloten worden tusschen twee partijen, die zulke tegenovergestelde gevoelens koesteren. Dat onze lens steeds zij en blijve: — De Koning en de Godsdienst, de zegsprak of de dood!»

De *Eco d'Arragon* beweert stellig, dat Cabrera niet overleden is, doch, dat hij zich, ten gevolge van zijne wonden, zeer ongesteld bevindt.

SPANJE.

MADRID 27 Juli. Sedert dat de verkiezingen een' aanvang hebben genomen, heeft zich de opinie te vestigen, dat de ministers hun ontslag zullen aanbieden, zoodra zij de zekerheid zullen hebben, dat de meerderheid der Cortes uit de Franche zal bestaan, doordien zij liever hun ontslag indienen, dan een minne verhouding te moeten gaan. Het kabinet rekent bijzonder op den hertog van Victoria, doch hij is de man niet, om een rol te spelen, zoo als weder Cromwell tegenover het Engelsche Parlement.

GONDA, die, om de gelijkenis, den naam van de schoone CHARLOTTE wel voeren mocht, en verzoekt dringend om haar te mogen bezitten.

CHARLOTTE was met dit verzoek zeer veelgen. Gaf zij het portret, dan verklaarde zij genoegzaam te begrijpen, met welke bedoeling men hetzelfde verlangde. Sloeg zij daarop het aanzoek af, dan zou dit voor een weigering van EDUARD'S liefde kunnen doorgaan. Tusschen deze uitersten geslingerd, bewaarde zij het stilzwijgen; doch EDUARD drong dermate bij haar aan, dat hij ten laatste hare toestemming bewam.

De tegen van CHARLOTTE waren alsoo voor het gevaar, dat haar omgaf, gesloten. Zij wist van den toestand, die met open oog en schijnbare oprechtheid, haar zelf maakte. — Indien onschuld en deugd hare nadeelen hebben, zij zijn deze, dat zij de geheele wereld voor een onschuldig en deugdzaam houden, en daardoor te gemakkelijker de slagtoffers worden van anderen, die laaghartig genoeg zijn, om van hare onervarenheid, dikwerf op de schandelijke wijze, partij te trekken.

Glukkig voor het edele meisje, dat zij door een toeval werd gered.

Denzelfden morgen, dat zij de schoone GIOCONDA had beloofd aan EDUARD, trad een dame in hare werkplaats.

«Ik zou gaarne een dubbel van dit portret bezitten,» sprak zij, der schilderes een miniatuurportret in een gouden lijst voorhoudende. CHARLOTTE sidderde van het hoofd tot de voeten: het was de beeldenis van den gewaanden LEONARD.

«Dit portret is zeker dat van een' uwer nabestaanden?» sprak zij, met zulk een onzeker stem, dat deze vraag, hoe vrijpostig ook, de dame niet beleedigde. De jonge vrouw antwoordde met eenen glimlach: «Het is dat van mijnen man.»

«Van uwen man?» vroeg CHARLOTTE, diep getroffen. Zij moest zich neder zetten, om de doodelijke bleekheid van haar gelaat te verbergen. Toen verneemde zij de miniatuur te beschouwen, en vroeg verder zonder de dame aan te zien:

«Wanneer verlangt gij deze kopij?»

«Over vortien dagen. Zij moet dienen op eenen bepaalden dag. Ik zal u wekelijks twee of driemaal bezoeken, om enkele noodige wenken te geven; het origineel niet kennende, zoudt gij wellicht in de gelijkenis minder gelukkig zijn zonder mij.»

ENGELAND.

Part. Corresp. **LONDON 2 Aug.** Men zegt algemeen, dat de onderhandelingen te Parijs voor de bank van Engeland ten einde zijn geloopt en tot eene gewenschte schikking geleid hebben, volgens welke de bank alhier nu een crediet van ten minste twee, anderen zeggen, vier miljoen £ st., te Parijs zal hebben, om wissels te trekken, welke door vier voornamste huizen alhier getrokken, en door twaalf voornamste huizen te Parijs, onder de zorg van de bank van Frankrijk, geaccepteerd en betaald zullen worden. Welke zekerheid men daarvoor van deze zijde gegeven heeft, is nog niet bekend geworden; doch algemeen zegt men, dat het *Dead weight* niet in aanmerking gekomen is. Men voegt er bij, dat de bank van Engeland voornemens is, niet dan in geval van nood, ten minste zeer spaarzaam, van dit crediet gebruik te maken, en inmiddels alle maatregelen, in hare macht, te baat zal nemen, om het uitgevoerde goud van het vaste land herwaarts te doen terug keeren, en den omloop te bevorderen. De *Courier* zegt heden avond, dat de bank aanbiedt aan de kooplieden, welke zouden verkiezen liever goud dan wissels naar het vaste land te zenden, papier af te geven, op welks vertooning men te Parijs, Amsterdam of Hamburg, naar dat men verkiezen zal, goud zal kunnen ontvangen. Intusschen begint het geld hoe langer hoe meer schaarsch te worden. De avondbladen verhalen, dat gisteren een voornaam makelaar in wissels, een' wissel van 36,000 £ verdiscompteerd heeft tegen 8 pCt., als een gevolg van de lang gevreesde aankondiging, gisteren door de bank van Engeland gedaan, dat zij voortaan niet minder dan tegen 6 pCt. zal discompter.

LONDON 2 Augustus. Een bericht uit China, dat de Engelsche handel aldaar opgehouden is, en Hr. Ms. superintendent te Canton, als ook verscheidene Engelsche kooplieden aldaar gevangen genomen zijn, baarde gisteren niet weinig opzien in de City, en deed den prijs der thee dadelijk rijzen; naardien er ook bijgetoegd werd, dat vele schepen, zonder hunne lading af te wachten, in aller ij van daar vertrokken zijn. In eenen brief van Canton van den 7 April, is het volgende hieromtrent geschreven: Vreemde zaken hebben hier plaats; er is een commissaris van Pekin alhier aangekomen, met last, om een einde aan den opium-handel te maken; hij begon met al de kooplieden gevangen te nemen, en beslag op hunne andere kantoren te leggen; ook kapitein Elliott, Hr. Ms. superintendent, werd gevangen genomen, en de commissaris verklaarde, dat hij hen allen gevangen zoude houden, tot dat al de opium overgeleverd was; zelfs wilde hij huij voor eenen gruweligen tijd noch voedsel, noch water veroorloven. Dit duurde eenige dagen, tot dat kapitein Elliott de kooplieden opvoerde, om hunne opium op te geven, hun borg staande voor de betaling. Twintig duizend kisten werden er overgegeven, ter waarde van 2,000,000 (de brief zegt niet, of het dollars of ponden sterling zijn.) In eenen anderen brief wordt gezegd, dat kapitein Elliott en de kooplieden ontslagen zijn, doch, dat de opium in beslag gehouden wordt. Ondertusschen moet men tevens weten, dat de ministers gisteren avond in beide de huizen van het Parlement, op dit onderwerp gevraagd zijnde, verklaard hebben, dat het gouvernement, ofschoon niet twijfelende aan de waarheid van het bovenstaande verhaal, zoo als het in de dagbladen is opgegeven, echter geen officieel bericht van deze gebeurtenis outangen had.

Ten aanzien van het bereids medegedeelde binnenrukken der Engelsche troepen te Candahar, leest men in den *Morning Post*, dat Dost Mahomed en andere hoofden der inboorlingen, welke den Engelschen vijandig zijn, aanbiedingen van groote gedeelten lands ontvingen hebben, om hen tot onderwerping te bewegen, doch dat zij dezelve met verachting van de hand hebben gewezen, en, gevolgd voor een groot gedeelte der mannelijke bevolking, naar Cabul gevlugt zijn. Ons bericht voegt er bij, dat een hoofd der inboorlingen, door een groot som gelds omgekocht, om den doorgang van het Engelsche leger door de Bolam-passage te bevorderen, naderhand, toen hij kennis bekomen heeft van het eigenlijke oogmerk van dezen togt, zijne afkeuring betuigd en verklaard heeft, dat hetzelfde langs dezen weg niet zou terugkeeren, zonder zich met de wapenen eenen doorgang te banen; en tot een bewijs, dat zijne bedreiging hem ernst is, is hij alreeds begonnen de achterhoeden van het leger te verontcrusten. De dood van Run-jet-Sing scheen nabij te zijn, waaraan het gevolg zoude zijn, dat drie Indiaasche Vorsten, welke hij tot hertog in bedwang gehouden heeft, zich aan de zijde van Englands vijanden zullen voegen.

Het voornamste, geregisterd geval in het Hoogethans behandelde, was de voorgedragte Portugeesche bill op den slavenhandel, strekkende om het gouvernement te magtigen, zoodanige maatregelen te nemen, als het zal gebedinden, tot onderdrukking van den slavenhandel in het gemeen, en dien van Portugal in het bijzonder, welke maatregelen vooral zouden bestaan in het onderzoeken van vreemde schepen, bijzonder die onder Portugeesche vlag varen, de zelfde op te brengen, en op eigen gezag te veroordeelen. Deze bill werd, met een meerderheid van 38 tegen 22 stemmen, verworpen. De hertog van Wellington beweerde, dat deze zaak tot de uitvoerende en niet tot de wetgevende magt behoort; hij zeide verder, dat het Engelsche gouvernement alle regt heeft, om van het Portugeesche gouvernement te eischen, en hetzelfde des noods te dwingen, den slavenhandel te beletten, en daarmede te voldoen aan den duidelijken inhoud van onderscheidene tractaten; doch dat het geen regt heeft zelf tegen Portugeesche onderdanen te handelen, en hen tot de voldoening aan die tractaten te dwingen. Deze bill eenmaal aangenomen zijnde, konde men de gevolgen niet berekenen; oorlog met Portugal, hetwelk zich door zoodanigen overmoed beleedigd zoude gevoelen, zoude er natuurlijk uit voortvloeijen, en ofschoon men magtiger is dan dit klein rijk, was het de vraag, of men daarom vrijheid had, om tegen hetzelfde anders te handelen, dan men in dergelijk geval tegen Frankrijk zoude doen. Het was te vergeefs, dat de ministers, hierop antwoordende, aanvoerden, dat het nuttelos is langer bij het Portugeesche gouvernement op de vervulling der tractaten aan te houden, dat hetzelfde zich immer daartoe genegen toonde, en steeds de beste beloften deed, doch dat, desniettemin, deze schandelijke handel meer dan ooit door Portugeesche onderdanen gedreven werd, en dat er dus niets anders overschoot, dan de zaak van de uitvoering der tractaten zelf in handen te nemen. De meerderheid der lords was het met den hertog van Wellington eens.

Gisteren deed lrd Brougham een motie om P. M. der Koningin een adres aan te bieden, waarbij Hoogstedelzelve zou worden verzocht, om met de verschillende Europeesche en Americaansche gouvernementen onderhande-

lingen te doen aanknoopen, ter wering van den slavenhandel; en kruisers van H. M. meer stellige orders mogten worden gegeven, ten opzichte van de kruisers van andere landen, welke onder Braziliaansche en Portugeesche vlag dreven; te keer te gaan.

In het Huis der Gemeenten deed de heer Hume een poging, blaam op het bestuur van sir John Colborne in Opper-Canada te leggen. Sir Robert Peel roemde het gedrag van dien gouverneur, en de bouchère verdedigde hetzelfde, van wege het gouvernement.

Sir Robert Peel deed eenige belangrijke vragen, die door lord werden beantwoord.

Betrekkelijk het gerucht van het nemen van eenige Britsche vaardijsschepen en koopwaren, te Canton, zeide zijn lordschap, omtrent eenige berichten bij het gouvernement waren ontvangen. zigte van de Americaansche grensquestie, verklaarde hij, dat, drang van wege het gouvernement der Verenigde Staten van Noordmen tot een nieuw onderzoek besloten had, en dat door Engeland waren gedaan, om ten dien einde commissarissen te benoemen, graphische inlichtingen in te winnen. Op een vraag, betrekkelijk tersche aangelegenheden, gaf lord Palmerston ten antwoord, dat hij gewigt der omstandigheden ten volle doordrongen was. Het geldt hier zaak, waarbij Engeland alleen belang heeft, maar die geheel Europe Onvoegzaam zoude het zijn, nu reeds omtrent de daaromtrent bestaande handelingen in bijzonderheden te treden. De secretaris van staat Buitenlandsche zaken had echter de voldoening te mogen zeggen, ten aanzien van deze belangrijke questie geenerlei verschil van gevoelen te bestaan, daar alle Mogendheden door dezelfde zucht bezielde zijn tot van den vrede, en Engeland, Oostenrijk, Rusland en Frankrijk overtuigd zijn, dat het eenige middel, om daartoe te geraken, is in de handhaving en de integriteit van het Turksche Rijk.

Hierop deed John Russell een motie voor het overgaan tot de orde den dag. Het onderwerp was de toestemming te verwerven, tot het sterken van de Britsche legermacht. Uit de Oost-Indië zijde zijn lord kan men geene troepen nemen. De aldaar nitgebarsten oorlog had de verneur-generaal geroept, twee geheele regementen, die reeds naar Eng hadden moeten teruggezonden worden, aldaar te houden. De beide waren gezins in zoodanigen toestand, dat men het krijgsvolk in kon verminderen; terwijl de toestand van Engeland zelf zoodanig was, dat de omdadellijk maatregelen van voorzorg vereischt. Overal begaf volk zich tegen de wetten aan te kanten; de armenwet had, volgens lordschap, daartoe het eerst aanleiding gegeven.

Na eenige discussiën over een, door zekeren heer R. Midner, ingepetito, vatte de heer Hume het voorstel, ter vermeerdering der magt, weder op, en stelde als een soort van amendement voor, om de motie van lord John Russell in commissie te brengen, tevens bewoog, dat de eenige oorzaken van de ontevredenheid deswege waren de ongelijkwaardigheeden van de tegenwoordige aanleiding gaf, dat zich daaraan de klagen over de belastingen paarden. Het gouvernement zeide hij, had slechts de grieven uit den weg te ruimen, de rust hersteld en een vermeerdering van krijgsmagt onnoodig zijn. De diad over het amendement van den heer Hume hielden het Huis nagenoeg het overige gedeelte van den avond bezig, en eindigden daarmede, de heer zijn amendement terug nam, en de motie van lord John Russell aangenomen.

In weêrwil van de tegenkantingen der radicalen, slaagde echter lord Russell, om de eerste lezing van de Birmingham police-bill, met een meerderheid van 74 stemmen, te doen doorgaan; de tweede lezing van de is op aansaanden Woensdag bepaald.

DUITSCHLAND.

DARMSTADT 27 Juli. Heden is een koerier uit St. Petersburg aangekomen, de tijding overbrengende, dat de Doorluchtige ouders van Grootvorst troonopvolger van Rusland Hoogstedelzelve keuze om zich met Prinses Maria te verloven met goewogen hebben goedgekeurd.

HANOVER 1 Aug. Heden ochtend zullen de eerste verhooren tegen magistratspersonen voor de koninklijke justitie-kanselarij plaats hebben. De stedeelijke directeur Rumann, de stads syndicus Evers en de eerste register Kerk zijn geoordeeld; men is in gespannen verwachting naar den loop van deze zitting. De justitiarad leenbert is met de instructie van onderzoek belast.

AKEN 1 Aug. Heden nacht is alhier eene estafette, aan een' Russisch edelman te dezer stede, uit St. Petersburg aangekomen, de tijding overbrengende, dat, zoodra de gebeurtenissen in Syrië en Konstantinopel het Russische kabinet bekend waren, dadelijk het besluit is genomen krachtig mogelijk te interveni ren, en dat, dien ten gevolge, Z. M. de Koning met Hoogstedelzelve beide zonen zich naar Odessa hebben begaven. Ten gevolge van deze dépêches is de edelman, die dezelve ontving, onmiddellijk vertrokken. (Duss. Zeit.)

BERLIN 1 Aug. Z. M. de Koning bevindt zich sedert den 16 Juli te Toplitz, terwijl Z. M. vergezeld is door den heer Alexander von Humboldt, den geheimen kabinetsraad Muller. Naar men zegt, zal binnen kort ook de minister van Buitenlandsche zaken, de vrijheer von Werther, zich derwaart begaven, terwijl ook andere diplomaten, voornamelijk van het Weener hof aldaar verwacht worden. Men gelooft, dat deze bijeenkomst een staatkundig doel heeft.

Part. Corresp. **BERLIN 1 Aug.** Het vermoeden, dat te Weenen 'ot congres over de Oostersche aangelegenheden zal gehouden worden, bevestigt zich. Men gelooft, dat, van wege Pruisen, de staatsraad-generaal Mülling dat congres als buitengewoon gezaat zal bijwonen.

De grzanten der Staten van het Deutsche tolverbond zijn thans alle alhier aangekomen. Ook de heer Bowring is alhier gearriveerd. Waarschijnlijk zal men drie hoofdpunten behandelen: 1°, vernieuwing van het verbond voor 12 jaren; 2°, voordadige bepalingen eener wederkerige vrijheid van handel tusschen Duitschland en Engeland; 3°, daardoor bewerking van een aansluiting der Staten van Noord-Duitschland, die nog niet tot het Deutsche tolverbond behooren, als: Mecklenburg, Hanover, Brunswijk, en dergelijk de steden Lubck, Bremen en Hamburg.

«Daarover, mevrouw, zult gij zeker niet te klagen hebben, antwoorde CHARLOTTE, met een gesmoorde stem en bevende.

De jonge dame verstaak, eene vastkaart aan CHARLOTTE ter hand stellende, die daarop vervolgde den naam lezende, en het bedrog nadenkende, haar gelaat met beide handen bedekte en in tranen vermost. Eindeelijk bedarende nam zij het portret van EDUARD, door haar zelve vervaardigd, en de beide afbeeldsel beschouwende, wierp zij eenen verachtenden blik op dezelve, en perinde op de gedachte wreuk. Doch het meisje was te edel om aan een opwelling van wraakzucht toe te geven; zij besloot te straffen door te vergeven en te herstellen. — Jammer, helaas, dat de burgerlijke wet den verleider zoo moeilijk achterhaalt en zoo gemakkelijk tref! Zijne misdaad verwoest de zedelijkheid niet slechts van zijn leven; maar dikwerf van verschillende geslachten. Voor den roover van onschuld en eer staan geene schavotten opgericht, en toch op dezelve behoort hij voort te leven. Wie zal de gevolgen zijner misdaad berekenen? — Gelukkig zijne aanslagen, — verwoest hij de waarde, de rust, misschien de zaligheid van een onschuldig wezen, — ongestraft, met opgeheven hoofde treedt hij rond, en indien zij mislukken, de grootmoedigheid vergeeft hem.

Nog zes dagen, werd EDUARD s... als naar gewoonte bij CHARLOTTE ontvangen. Den zevenden kwam de jonge dame terug, en stond verbaasd.

«Hoe is dat mogelijk! het portret is bijna voltooid!»

«Inderdad.»

«Het is onbegrijpelijk!» — «En toch heb ik niet druk gewerkt; maar ik ben er gelukkig in geweest.»

«Ja, zeer gelukkig, want ik vind iets in uw portret, dat mijn begrip te boven gaat. Die veranderingen aan de houding van het hoofd en aan het gelaat, die daardoor voortvloeien, dat gij zelfs naar het leven de gelijkenis niet beter hadt kunnen treffen. Ik zal dit onschatbaar werk nimmer naar waarde kunnen betalen. De beste belooning, die ik u kan aanbieden, is u te laten oordeelen over het geluk, dat ik u zal te danken hebben.

Dus sprekend zette zich mev. s... vertrouwelijk aan de zijde van CHARLOTTE, die, om niet verlegen te schijnen, verstaakte te werken, en verhaalde haar nu tot in de minste bijzonderheden, het plan, dat zij gemaakt had. To Meuden, bij hare afwezigheid, was de lange afwezigheid van haren man

haar ondragelijk, daar deze eerst over twee maanden zich bij haar zou vervoegen. Zijne persoon missende, wilde zij ten minste zijne beeldenis bezitten, en had van hare moeder dit portret geleend. Met het bezit van deze kopij, waaraan hij op nieuw zoude zien, hoe zeer zij hem beminde, wilde zij EDUARD, op den verjaardag van hun huwelijk, die over acht dagen viel, verrassen.

Dit alles werd door de jonge dame met innemende hevalligheid verhaald, en door de konstenares met treurige aandacht vernomen. Toen de beide vrouwen elkaar verlieten, waren zij vriendinnen geworden.

EDUARD had van CHARLOTTE de stellige belofte ontvangen, dat hij spoedig de gewenschte miniatuur bezitten zou, en hij droomde zelfs van de mogelijkheid, dat CHARLOTTE daarentegen zijn eigen portret zou willen behouden. Zij deed ook niets, hetwelk hem kon doen gelooven, dat in hare gevoelens enige verandering had plaats gevonden, en de dag werd zelfs bepaald, waarop hij het schilderstuk zoude ontvangen.

Op den bepaalden dag kwam EDUARD; maar hoe groot was zijne verbazing, toen de portier, zeggende, dat mev. s... niet was te spreken, hem een zegel pak overhandigde! Dit pak bevatte een portret en eenen brief. LUTARD ontblootte het portret: — het was dat zijner echtgenoot.

De brief behelsde het volgende:

«Dit is het eenige portret, dat de heer EDUARD s. van mij te verwachten heeft. Morgen het zijne van mev. s. ontvangende, zal het hem gemakkelijk zijn te gissen, door welk toeval het God behaagd heeft mij in te lichten. Nog heeft de Voorzienigheid u gelegenheid willen geven, om uwe verkeerdheid te herstellen. Wees haar erkentelijk daarvoor, en voor de achterswaardige gade, die zij u geschonken heeft. Heb er berouw over deze voorwaarde volgt u mijne vergiffenis, in stede van mijne verachting.»

De lichtzinnige EDUARD stond beschaaft en verplet; maar de harde les was hem heilzaam: zijne tranen vielen op de beeldenis zijner gade, en een oprecht berouw wischte later de herinnering aan zijne schuldige dwaasheid uit. De ongelukkige CHARLOTTE echter werd er het slagtoffer van; hare teuten grave deed dalen.

Zoo waar is het, dat de verleider de gevolgen zijner misdaad nimmer berekenen kan.

_____

HYDRAULIC DIVISION, CHICAGO